

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 36

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Κάτωθεν της στήλης Α. ΜΕΛΑ, πλησίον του Ταχυδρομείου.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διά τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. 12 προπληρωτῆ κατ' Ἐξαμηνίαν.
" " Ἐξωτερικὸν Φραγ. 20 " κατ' ἔτος.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 28 Σεπτεμβρίου 1875.

Κατ' ἐπίσημον ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ τοῦ μυριάδου ἑλληνικοῦ στρατοῦ συμποσούνται εἰς ἑπτακοσίους ἑβδομήκοντα τέσσαρας, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ὑπὸ σύνταξιν καὶ τῶν ἀνθυπασπιστῶν. Ἄν δὲ καὶ τούτους προσθήσωμεν, εὐρίσκομεν ἐξ ἅπαντος ὅτι ἕκαστος ἀξιωματικὸς διοικεῖ πέντε στρατιώτας, ἀκριβῶς τὸ ἕμισυ τῶν ἀναλογούντων εἰς δεκανία. Οἱ ἀριθμοὶ ἐν Ἑλλάδι εἶναι γελωτοποιοὶ ἀνώτεροι καὶ αὐτοῦ τοῦ Καραγκιόζη.

Ὁ κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα περιηγηθεὶς τὴν Ἀφρικὴν Levaillant ἀναφέρει μαῦρον ἡγεμόνα, τοῦ ὁποῦ οὗ ὁ στρατὸς ὑπερέβαινε κατὰ τὴν ἰδιόρρυθμον συγκρότησιν καὶ αὐτὸν τὸν ἑλληνικόν, καθότι οἱ ἀξιωματικοὶ παρ' αὐτῷ ἦσαν πενταπλάσιοι τῶν στρατιωτῶν. Τὴν γεωγραφικὴν ταύτην ἀνάμνησιν παραθέτομεν ὡς ἐπιγεῖρημα δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ἀπολογητὰς τῆς παρούσης ἡμῶν καταστάσεως.

Ἐφημερίδες τινὲς, μέχρι τῆς χθὲς ἀκράτως τρικουπί-
ζουσαι, ἤρχισαν ἤδη, προεξαρχούσας τῆς «Παλιγγενεσίας»
νὰ τονίζωσιν ὕμνους εἰς τὴν ἠνωμένην ἀντιπολίτευσιν, με-
γάλα προσδοκῶσαι ἐκ τῆς συμμαχίας ἀγαθὰ διὰ τὸ ἔθνος.
Ἡ γλῶσσα αὕτη ἐνθυμίζει ἡμῖν τὸ ἀγαλμα τοῦ Αἰγυπτίου
Μέμνονος, τὸ φθεγγόμενον εἰς τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον.

Ὁ «Πρωτὸς Κήρυξ», θέλων νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τοὺς συν-
δρομητὰς τοῦ τί ἐσήμενον ἢ ἀρχαία παροιμία «ράβδος
ἐν γωνίᾳ, ἄρα βρέχει», πληροφοροῦν αὐτοὺς, ὅτι ὁ κ. Τρι-
κούπης παραιτεῖται, διότι τὰ πράγματα δεινόνται ἐν
Ἐρζεγοβίᾳ.

Ὁ αὐτὸς «Πρωτὸς» ὑπαδὸς, φαίνεται, γενόμενος τῆς
πανθειστικῆς φιλοσοφίας περιέχει ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ καὶ
ῥαίαν παράφρασιν τοῦ πολυκρότου λουκρητιανοῦ στίχου
«Mens agitât molem», τὴν ἐξῆς: «Ἐπὶ τοῦ κ. Βούλ-
γαρη οἱ κραταίει τῆς Εὐρώπης ἐτίμων τὴν Ἑλλάδα ἐγ-
νενα τοῦ ἐδάφους αὐτῆς, ἀλλὰ τοῦ διοικοῦντος αὐτῆ
νοῦ».

Ὁ «Ἐσπερος», ἀφοῦ ὁμολόγησεν ὅτι ὁ κ. Μεσσηνέζης
εἶναι χρηστὸς καὶ τίμιος ἄνθρωπος, κατηγορεῖ αὐτὸν ὡς
ἐκ πταίσματός του ἀποτυχόντα εἰς τὰς ἐκλογὰς, διότι
«ὄτε ἐπροσκαλεῖτο νὰ φάγῃ ὑπὸ τοῦ ἐγὸς καὶ τοῦ ἄλλου
ἀπεποιεῖτο ὡς συχασιάρικον παιδίον.» Ἄλλ' ἀφοῦ ὁ «Ἐ-
σπερος» ὁμολογεῖ ὅτι ὁ κ. Μεσσηνέζης εἶναι ἄνθρωπος,
πῶς δύναται νὰ μεμφθῇ αὐτὸν ὅτι ἀπεποιήθη νὰ φά-
γῃ εἰς τὴν αὐτὴν παροψίδα μετὰ Μπογδάνων καὶ Θεο-
δώρων;

Κατά την έκθεσιν του άνακριτού, ην παρεδέχθησαν ως άκριβη οι εξαλέξαντες την έκλογήν Αιγιαλείας, «έψηφοφόρησαν εκεί πλείστοι παίδες ηλικίας μεταξυ έπτά και δεκατριών ετών». Οι άρεγόμενοι να έπιτυγχάνωσιν εν τή επαρχία ταύτη πρέπει, πλην των βοσφετίων, να έροδιάζωνται με κούκλας και καραμέλας.

Κατά την πολύκροτον δίκην τής κυρίας Lafarge, οι πραγματογνώμονες μόλις συνήγαγον εκ του πτώματος του δηλητηριασθέντος συζύγου της μυριοστά τινα του κόκκου άρσενικού. Έκ τούτου δ ήθεν ιατρός κ. Raspail έζήτησε την άθώωσιν τής κατηγορουμένης, προτείνων ότι τά μυριοστά ταύτα ήσαν άνεπαρκή προς δηλητηρίασιν και κώνωπος. Άλλ' έ άναξ τής τοξικολογίας Όρφιλας, έγερθείς λαύρος κατά του άγύρτου, παρέστησε τοίς δικασταίς πόσον άτοπον και γελοϊον ήθελεν είναι να συμπεράνωσιν ότι, επειδή όλίγα τινα μυριοστά εξακριβώθησαν εν τώ πτώματι, τόσα μόνον και έποτίσθη έ εν σπασμοίς και όδύνας άποθανών μακαρίτης. Η κατηγορουμένη, ως γνωστόν, καταδικάσθη. Οι δικασταί όμως τής έκλογής Αιγιαλείας ήθώωσαν αυτήν, προτιμήσαντες την ρασπάλειον λογικήν και άποφανθέντες ότι, επειδή οι άνακριταί ως πιστήριον τής έπεμβάσεως του δημάρχου εκτώ μόνον αναφέρουσιν όνόματα άπειληθέντων έκλογέων, τόσοι μόνον και ήπειλήθησαν, και άνεπαρκείς ήσαν προς δηλητηρίασιν τής έκλογής.

Γάλλος τις βρόνος, μεγαλώνυμος αλλά πτωχός, είδοποιηθείς ότι ή βασιλίσα περιηγουμένη έμελέτα να τιμήσθαι δια τής παρουσίας της τόν ήρειπωμένον πύργον του, έσπευσε να κούρη αυτόν, ίνα άποκρύψη την ένδειαν και την έκπτώσιν του. Ημείς δέν προτείνωμεν να κούσωσιν αι Έθνηνυ κατά την διάβασιν του πρίγκηπος τής Ουαλλίας, φρονούμεν όμως ότι ή έπιτροπή, άντι να ζητήσθαι να θάμβωσθαι τόν βασιλικόν ζένον δι' έπιδείξεως στοών και άφίδων, κάλλιον ήτο να έμπιστευθί την φρονίδα ταύτην εις τας στήλας του Παρθενώνος και τας σικίς των προγόνων, φροντίζουσα μόνον να μην αναμινγώνται καθ' όδον εις τας αρχαίας αναμνήσεις νεοελληνικαί αναθυμιάσεις άτάφων γαλών και... άτειχίστων οικόπέδων.

Φοιτηταί τινες τής ιατρικής, θέλοντες να έκτιμήσωσιν το άλάνθηστον του μαγνητισμού, έλαβον τρίχας τινας εκ τής κεφαλής του άξιοτίμου κ. Φρεαριτου τας όποιās έπαρουσίασαν εις την ζευζομένην παρ' ήμιν κλεινήν ήπνομάντιδα κυρίαν Λουίζαν, ήτις εκ του μαγνητικού αύτης τρίποδος έχρησοδότησε περι αυτών ως άκολούθως: «Τρίχες κοπέσαι εκ τής κεφαλής είκοσαετούς νεάνιδος. Άύτη πάσχει εκ δυσίατου άσθενείας του έγκεφάλου» άφου όμως έπί πολύ βασανισθή θέλει άνακτήσει την υγείαν δια τής θεραπείας, ην θέλω ύποδείξει μεθαόριον». Μετά τοιαύτην διάγνωσιν μέλλοντες Γαλληνοί, θεωρούσιν ήδη τόν μαγνητισμόν ως άπλην φανάκην, ήμείς όμως

φρονούμεν ότι πρέπει να εξετάσωσι το γεγονός άκριβέστερον πριν άποφανθώσι.

Έσχάτως εξέδόθη υπό ενός κάποιου Ζέζα άγκώδες βιβλίον «Κοινωνικών μελετών», το όποιον έπήνεσαν έφημερίδες τινές ως άναπληρούν σπουδαίαν παρ' ήμιν έλλειψιν τοιούτων άξιοσυστάτων έργων κτλ. Διαδραμόντες σποράδην τας μελέτας ταύτας έθαυμάσαμεν πρό πάντων την εξής περικοπήν «Αί παρεκτροπαί του Δήμου των Παρισίων όφείλονται εις τας κερδοσκοπίας του Πλάτωνος», δι' ής ο κ. Ζέζας προτίθετο, πιθανώς, να μεταφράση «les spéculations de Platon», μεταμορφώσας τόν αρχαϊον σοφόν εις σύγχρονον Τσιγκρόν.

Κατά τας συνδριάσεις τής Βουλής παρατηρήθη ότι οι δημοκρατικοί βουλευταί κύριοι Ρόκος Χοϊδάς και Γιαννούκος Μαυρομυχάλης κάθηται πάντοτε εις γωνίαν τινα τής άκρας άριστερας προς διαδήλωσιν, πιθανώς, των πεποιθήσεών των' ο πρώτος μάλιστα τούτων έτοιμάζεται, ως ήκούσαμεν, ν' άπαγγείλη την δικαιολογίαν των αρχών του άρχομένου δια του άκολουθου άνατομικού άφορισμού: «Πάντα τά πολυμελή σώματα έχουσι δεξιάν και άριστεράν, άλλ' ή καρδιά αυτών κείται πάντοτε προς άριστεράν.»

KIBOTION

Δαιμόνων φιλίται!

Υπερευχαριστήθη εκ τής περιγραφής τής Ιουλιανών' διατί όμως έπί τοσοούτον άναβλάσεις τής άρτηνυ δμογενοϋς, άφου τόσον πρόχρηρον τύπον τής τόν φιλογενέστατον κ. Τσιγκρόν;

Άπό των αρχαίων χρόνων οι φιλογενέτατοι ούτοι εκακόμαθαν ήμεις τούς Άθηναίους. Μόνον και μόνον δια να τούς πολιτογραφήσωμεν ή να αναγράψωμεν που το όνομά των μάς έκτιζαν άγοράς, πύλας και ναούς. Αυτός ο μέγιστος κατακτητής του κόσμου έθεώρει ως την μεγίστην των άμοιβών του την έπιδοκιμασίαν πράξενός τού τινος υπό των Άθηναίων, και έπί των τραπεζίων του άνέγραφε «Μετά των Άθηναίων ήρα την δεινα ή δεινα νίκη». Η πόλις τής κόρης του Αιδος κατώρθωσε, φαίνεται, να διατηρήσθαι άπέναντι των όμογενών το προνομιοϋχον τουτο θέληγητρον, άφου εύρίσκονται και σήμερα Σιναι, Βαρβάκαι, Άρσάκαι και Ζάπαι, προς οδς χρωστούμεν τόσα μάργα και τόσην εύγνωμοσύνην. Το κακόν όμως είναι, ότι οι Τσιγκροί ήλθον να δεχθώσιν άντ' αυτών τας τιμάς, άς όφείλαμεν εις τούς όντως όμογενείς. Και όμην κόσμος έγραψε την έλευσίν του εις τών τζαγκιών του τόν πάτον' επειδή όμως εύρέθησαν και τρεις ή τέσσαρες παράσιτοι φερθέντες μαζί του, καθώς αυτός φέρεται εν Κωνσταντινουπόλει με τούς πλουτίσαντας αυτόν Έβραλους και Τούρκους, εκ του δείγματος τού-

Συλλογή άστικων έπιγραφών άνεκλόστου.

του έκρινεν ο Μισσέ Άνδρικός και τους λοιπούς κατοίκους της πρωτεύουσας, και έκτοτε ζαλισθείς από τὸ λιθάνη κρηγίσε νὰ παρακαλῆ. Πότε μὲν λέγει ὅτι μὲν μόνον γεῦμα δύναται νὰ βάλῃ ὄλους τοὺς πολιτικοὺς εἰς τὴν τσάτην του (καὶ σήμερον καυχᾶται εἰς Παρισίους, ὅτι μὲ 500 ψωροδραχμὰς τὸ κατώρθωσεν), πότε δὲ ὅτι ὅλας τὰς Ἀθήνας δύναται νὰ τὰς ἰδῆ πρὸ τῶν ποδῶν του, ἀφοῦ οὐκ ὀλίγαι κυρίαί ἐγονάτιζαν ἐνώπιόν του, ὡσάντις μετεμορφωτοὶ εἰς Δία ἐπισκεπτόμενον τὴν Δανάην. Ἐν τούτοις οἱ πιστοὶ του τὸν περιμένουν συντόμως ἐνταῦθα μὲ ἓνα τῶν συνεταίρων του, ὅστις κατέρχεται μὲ συνοδείαν διαβεβαιούσι δὲ ὅτι μετὰ τὴν πρώτην δοθείσαν τυχουσα κτυλοσυγκινην παράστασιν, ἡ δευτέρα θὰ ἦναι μέλι καὶ γάλα, συγκεμιμένη ἐξ ἑορτῶν, ὑποδοχῶν, συμποσίων καὶ χορῶν. Ἡ τρίτη ὁμως καὶ τελευταία, λέγουσι ὅτι θὰ ἦναι ἡ κουγιούδικη, διότι θὰ ἦναι ἡ ἐκδοσις τῶν μετοχῶν τοῦ μεταλλείου, ἡ ὁποία θὰ ὑπερβῆ καὶ τὸ Λαύριον ἡμεῖς ὁμως εὐχόμεθα λέγοντες :

«Τὸ ἀργυρίον σου σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν».

ΘΕΟΠΗΜΠΤΟΣ

Τοποτηρητής τῆς ἁγίας Αζόρας.

Ἐπίσημος καταγραφή τοῦ πληθυσμοῦ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Πολῖται συνταγματικοί, ὁμολογοῦντες ὅτι ὁ καυγᾶς γίνεται διὰ τὸ ταμεῖον	65,000
Κουμουνδουρισταὶ κατὰ πεποιθήσιν καὶ μὴ ἔχοντες ἀξίωσιν χαρτοφυλακίου	22
Ζαϊμισταὶ ἀπὸ φόβου	13
Βουλγαρισταὶ μὴ ἐρυθριῶντες	7
Δεληγεωργισταὶ ἀπὸ ἐγωῖσμον	18
Ὁ Κατζικαπῆς μὲ τὰ γεγονότα	1
Ὁ Χρηστίδης μὲ τὸν ἐρμῖκο του	2
Συνδρομηταὶ τοῦ Ἡρωϊκοῦ Κήρυκος	82
Ὁ δικηγόρος Χαριτάκης μὲ τὸ σκυλάκι του	2
Ὁ Λογοθέτης καὶ τὸ ἀμάξι του	5
Ἐἴκοσι ἑκτὼ Σύλλογοι ἀπὸ 12 συνδρομητὰς καθεὶς (συμπεριλαμβανομένου τοῦ Μ. Λάμπρου).	326
	65,478.
	Z....

Ἐπίδειγμα ὑφῆς καὶ προφορᾶς ῥητορικοῦ λόγου βουλευτοῦ ἐκ Ρούμελης: «Εὐκουλουν πράγμα εἶναι νὰ μειταχειρίζεται κάνας... Τί λέγου εὐκουλουν, εἴμη ἀτυχῆς εἰς τὴν εὐρησιν τῆς λέξιους, δύσκουλουν πράγμα εἶναι νὰ μὴ ἐπειμβαίνουσι οἱ δήμαρχοι κατὰ τὰς ἐκλογὰς. Μάλιστα οὐφείλουσι νὰ ἐπειμβαίνουσι... Ἄλλους κύριαι ῥουντήρη ἐξείλθει διὰ τῆς θυρός.»

K....

ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἄραϊον ἀληθῶς θέαμα παρίστα κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἡ βουλή, καίτοι εἰς διττὰ διάφορα τμήματα διηρημένη.

Τῆς παρούσης συνόδου οἱ βουλευταὶ δὲν εἶναι οὔτε Κοττάρεις, οὔτε Κορδαί, οὔτε Ἄγχοι καὶ Δουζίνοι. Ἄπ' ἐναντίας ἔχουσι διαφόρους γνώσεις, ἱστορικάς, φυσικάς, μεταφυσικάς, θεολογικάς, μαθηματικάς καὶ φιλολογικάς· μόνος δὲ ὁ κ. Ζωχιὸς περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ τὴν ὅλην βουλὴν τῆς Ἑλλάδος.

Εἶδον βουλευτὴν τινα ὑποστηρίζοντα ἐνώπιον τοῦ τμήματος τὴν παράνομον ἐκλογὴν του δι' ὄλων τῶν νομίμων μέσων καὶ τοῦ ἐξῆς ἱστορικοῦ ἀξιώματος. «Οἱ ἀνακριταί, κύριοι, πρέπει νὰ ἦναι ὡς ἡ γυνὴ τοῦ Καίσαρος καὶ ἡ ἐδική μου, περὶ ἧς οὐδ' ὑποψία συγχορεῖται».

Ἐτερον τμήμα πολλὸν κόσμον εἶχε συναθροίσει εἰς τὸ στενὸν του δωμάτιον. Ὁμίλει ἐντὸς αὐτοῦ τὸ ὄχρον χρώμα προσωπεποιημένον. Καὶ αἴφνης:

«Ὁ Λάμπας μᾶς ἐβίγλωσεν ἀπὸ τὸ κκραουλι.»

Καὶ γέλως βαρὺς ἐξηγήθη.

Ὁ Λάμπας εἶναι βουλευτὴς, ἀλλ' ὀμιλεῖ τὴν πατρικὴν του γλῶσσαν. Ὅταν τὸν ἀκούης ὀμιλοῦντα χωρὶς νὰ τὸν βλέπης, νομίζεις ὅτι εἶσαι!

«Στοῦ ἄι Ἡλιὰ τὸν πλάτανο μέσα ἔς ταῖς κρύαις βρυσούλαις.»

Καὶ τῷ ὄντι ἅμα εἰσελθὼν οὕτω κατήρξατο τοῦ λόγου του.

«Ἄι, ἄι! Μωρὲ τὸ στηλίτη! Ἐχει μούτρα καὶ μιλάει μωρὲ».

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

Τύπος ἐνστασιούχου.